

OME.

**A GLANCE AT INDIA
PAST, PRESENT & FUTURE.**

A lecture delivered, upon invitation, before large audiences of Natives and Europeans at Amritsar, Lahore, Mooltan, Cawnpore, Benares (before H. H. The Maharajah), and Allahabad.

BY

COLONEL HENRY S. OLCOTT

PRESIDENT OF

THE THEOSOPHICAL SOCIETY

TRANSLATED FREELY BY

S. SUNDARUM IYER.

KARIKAL

Printed at the Mouhamadoo Samadane Press.

Price 2 Annas.

1882.

. உ
வி ள ம் ப ர ம்.

இந்தப்புத்தகம் வேண்டியவர்கள் நாகபட்டினம் தென் இந்தியா றெயில்வே சீவ் ஆடிட்டர் ஆபீசில கிளர்க்குவேலைபார்க்கிற (பாப்புப்பிள்ளை) இடம இப் புத்தகத்தின் விலை—அனா இரண்டுந் தபாற் கூலிபு மனுப்பினால் புத்தகம் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

பத்துப்புத்தகந் தொகையாக வாங்குகிறவர்கட் கிரண்டுப்புத்தகம் இனமாகக் கொடுக்கப்படும்.

இங்ஙனம்:

பா ப் பு ப் பி ள் னை,

நாகபட்டினம்.

முகவுரை.

கேழேவரும் பிரசங்கங்களின் கர்த்தாவானவர் ஹென்றி எஸ். ஆல்க்காட் (Colonel Henry. S. Olcott) என்றநாமமுடைய ஒரு அபரிக்கர தேசத்து துரை. இவர் “தியஸாபிக ஸ்ஸொஸைட்டி”க்குத் தலைவர். “தியசாபிகல்சொசைட்டி” என்பதற்கு “தத்வஞானசபை” என்று பொருள். இச்சபை 1875-ல் அமெரிக்காவிலுள்ள யூனிட்டெட் ஸ்டேட்ஸ் என்ற தேசத்தின் சிஓஷ்டநகரமாகியநியூயார்க்கில் மேலேசொலலிய ஞரையவர்களாலும், ஹெலியோனா. பி. ப்ளாவட்ஸ்கி (Countess Heleona. P. Blavatsky) என்ற துரைச்சானியராலும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. இவ்விருவரில் ஆல்க்காட் துரையானவர் யூனிட்டெட் ஸ்டேட்ஸில் வைக்கில் (Barrister) ஆகவும், உபசேனாகிபதி (Colone) ஆகவும், பட்டாளத்தில் பிரதான விசாரணைக்காரர் (Special Commissioner of the War Department) ஆகவும், தேசத்து உத்தரவாதசங்கத்துக்குக் காரியக்காரர் (Secretary to the National Insurance Convention) ஆகவும், கிருஷிவினஷயத்துக்கு முக்கியவிசாரணைக்கர்த்தா, Chief Commissioner of Agriculture ஆகவும், இன்னும் சில மிகவுயர்ந்த அலுவல்களில் உத்தியோகஸ்தராகவும், யாருமெச்சும்படியான திறமை, சத்தியம், ஊக்கம், புத்தியுக்கியோடு வேலைபார்த்துமகாஜஸ்வரியத்தையும், பிரதாபத்தையும், வாய்ச்சாலகத்தையு மடைந்திருக்கின்றார். சுருக்கிச்சொல்லில், இவர் அமெரிக்காதேசத்து பிரதானிகளுக்கும் ஒருவர். இப்புண்ணியவாளுடைய பெருமையைக் குறைவறக்கூறுவது எளிதே? மற்றொருவராகிய ப்ளாவட்ஸ்டீஆம்மாள் ருஷியாதேசத்தில் ஒருபிரபுவம்சத்தில் ஜெனி

த்தவன். பட்டப்பிரபு ஒருவரை மணம்புரித்ததுபற்றி, இவ
 னுக்குப் ப்ளாவ்டீஸ்சி பிரபு பத்தினியென்ற நாமம் வழங்குவ
 ஆமுண்டு. இவ்வுத்தமி என்னவோ ஜென்மரத்திர வாசனை
 மையிட்டி, இளவயதிலேயே பரபாசம்பந்தமுள்ள உலகசிலா
 க்கிய செளகியங்களையெல்லா மறந்து துறவியாகி நம்ஆரிபா
 வர்த்தாவாக்குவந்து ஒருமுனிஸ்வரஸா யன்டித் தொண்டிசெ
 ம்ததினால் அவரதுசாணைபெற்று, அவரைக்குருவாக அடை
 ந்தான், அவர் இவளை யோகாப்யாசம் பண்ணச்செய்து, அந்த
 டாங்க யோகங்களில சித்தப்பெறச்செய்வித்தார். இந்த யோ
 கியானவள் ஐரோப்பா, அமெரிக்கா, இந்தியாமுசுலிய தேசங்
 களில் அநேகவெள்ளைக் கொருகரும், சுதேசியருக்கு முன்பாக
 எவரையும் ஸ்தம்பிச்சுச்செய்யக்கூடிய மகா அற்புதங்கள் செ
 ய்திருப்பதை உலகமெல்லா மறியும். அவள் நிஷிகளின் மூ
 லமாய் நமது வேதசாஸ்திரங்களைக் கசடறக் கற்று, மறைம
 ிப்போகத்தொளித்த, “தத்வராஸ்யவிளக்கம்” (Isis Unveiled)
 என்ற பெரிய அரிதான கிரந்தம் ஒன்றை எழுதியிருக்கின்ரு
 ன். இவளுக்குப் பதினைந்து பாலகங்கள் வரும். இச்சீடா
 ட்டியின் போதனையினுற்றான் கர்னல ஆஸ்க்காட்டினா ஆத்
 மநூனமடைந்து இல்லறப் பொய்வாழ்க்கையை விட்டுத் து
 றந்து இத்தேசத்தில் அவருடன் குடியமர்ந்துவிட்டார். இ
 வர்களிருவரும் மாம்ஸபக்ஷண ம்தபாளுதிசனைக் கனவிலுங்
 கையாடுகிறதில்லை. கல்வி, சாஸ்திரம், ஞான முதலியவைக
 ளில் இவர்களடைந்திருக்கும் தேர்ச்சிசகு எல்லை கிடையா
 து. ஐரோப்பிய மார்ககங்களையும் சாஸ்திரங்களையும் வெரு
 வாய் வாசித்தாராய்ந்தும், மயிரிழை யென்கிலும் ஞான ஒளி
 வீசாததினால் அதிர்ந்தியடைந்து, சமஸ்கிருத வேதசாஸ்திர
 க்களைப் பார்வையிட்டி, அவைகளினால் ஞானக்கண் திறக்கப்
 பட்டிருக்கிறார்களா. இந்தவிதவாழ்வுள்ள தாங்கள் மாத்மிரம்

ஆரிய சாஸ்திரங்கள் வெளியிடும் ஞானரகஸ்யங்களை யறிந்து கொண்டாற் போதாதென்றெண்ணி, பொழுட்சிலவு, சரீராகிரமம், சௌகரியவீனமுதலியவைகளைப் பாராட்டாமல் பூமியீ ஹள்ளோர் உவருக்கும் அவைகளைப்பிரசங்கம்பண்ணிக்கொண்டுவருகிறார்கள். இவர்களுடைய போதனையின் பேரில் வெள்ளைக்காரர்களுக்குள் பிரபல்யமடைந்த அநேகவித்வான் களும் சாஸ்திரிகளும் தங்கள் கிரிஸ்துமதத்தை விட்டு, நமது வேதாந்தமார்க்கத்தை யறுசரிக்கத் துவக்கிவிட்டார்கள். இயசாபிகல் சொசைட்டியின் கீர்த்தியும், செல்வாக்கும், உலகமெங்கும் வியாபித்துவிட்டது. வட அமெரிக்கா, தென் அமெரிக்கா, மெக்சிகோ, மேல இந்தியதீவுகள், இங்கிலாண்டு, ஸ்காட்லாந்து, ஐர்லாந்து, பிரான்ஸ், ஜெர்மனி, ஹங்கரி, பெல்ஜியம், ஹாலாந்து, ஆஸ்டிரியா, ரஷ்யா, ஸ்பெயின், இட்டாலி, ட்டர்க்கி, கிரீஸ், சைப்ரஸ், அஸ்ட்ரேலியா, இஜிப்து, சிரியா, இந்தியா, இலங்கை, சயாய், பர்மா, ஜாவா, ஜப்பான், முதலிய மதேசங்களில் அநேகம்பெயர்கள் இதைச்சேர்க்கி, அங்கங்கே கிளைச்சைபுகள் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். தவிரவும், சிலரிஷியனும், வித்தாதிகளும் இத்துடன் சம்பந்தப்பட்டிருப்பதுண்டு. நமது அசட்டையினாலும், தேசாபிமான மின்மையினாலும், பாத்திரிகள் இன்னு ஹோப்பிய சாஸ்திரிகளின் பிரதிபலனமான முயற்சிகளினாலும் பிரகாசகரமுன்றி மங்கிக் கண்ணிப்போயிருக்கும் நாம் வெகுசாஸ்திரங்களை பிரளயகால சூரியனைப்போல காந்திவீசி ஜோலிகளும்படி செய்ய முயல்வதுமன்னியில், வறுமையினால் விலையும் கொடிய கஷ்டங்கள் நிறைந்த நிலைமையினின்று நம்மைத் தரணஞ்செய்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச்செய்து, இவ்விஷயத்தில் தங்கள் ஜீவனையும் பரிததியாகஞ்செய்யதகயாராயிருக்கும் இப்புண்ணிய ஆத்மாக்களுக்கு நாமும், நமது சக்தியாரும் என்றென்

(ச)

ஹைக்கும், கடன்பட்டவர்களாகவும், நன்றியறித ஓள்ளவர்க ளாயிருக்கவேண்டியவர்களாகவும், நம்மில் சுதேசாபிமான முள்ள ஆரியர் யாவரும் அச்சபையைச்சேர்ந்து அவர்களுக் கு உத்சாகன்கொடுக்கக் கடமைப்பட்டவர்களாகவும், இருக்கி ரோம். இந்துக்களே! யாதுகாரணம்பற்றி நீங்கள் அங்கிலே ய பாஷையை யப்பசித்ததினால் சுகல தேசத்து விதவம்சா ளும் புதூந்து ஒப்புக்கொண்டு கற்கின்ற நமதுவேதங்களை நி ந்தித்து, கழித்துக்கழித்து குப்பைத்தொட்டியில் எறிகின்றீ ர்கள்? அந்நிய தேசங்களில் விசரலமாய்க் கற்றுணர்ந்து தேர் ந்திருப்பவர்களிலநேசர் தங்கள் மார்க்சசாஸ்திரங்களைப்போ க்கி, நம்மவர்களாகிக்கொண்டுவர, உங்களுக்கேன் அன்ஸ்ய சாஸ்திர மதங்களின்பேரிந்மோசய? ஆரியர்களே! ஐயோ! கண்விழியுங்கள், பின்வரும் பிரசங்கங்களைவாசித்து அம்மோ சத்தை ஒழியுங்கள்; அவைகளின் சாரத்தைக் கிரகித்து தே சாபிமானத்தில் தழையுங்கள்; நம்வேதத்தால் ஞானமடைந் து பிரம்மாநந்தம் பொழியுங்கள். ஐரோப்பியர் இந்துக்களா கிக்கொண்டுவர, இந்துக்கள் ஐரோப்பியராகப் பார்க்கிறார்க ள்! ஆ! ஆகி ஆரியாவர்த்தமே! கல்வி, கலை சாஸ்திரங்களின் தாயே! ஞானத்தின்கண்ணே! இதுவோ உன்கெதி.

ஆச்சரியம்! ஆச்சரியம்!! அத்யாச்சரியம்!!!

ஓம்:

க்க பு
ந்

“தியஸாபிகல் சொஸைட்டி” யின் தலைவராகிய மகா கனந்தங்கிய கர்னெல் ஹென்றி. எஸ். ஆல்க்காட்டுரையவர் கன் லாகோர், அம்ரிட்சர், மூல்ட்டான், காசி, அலகபாத்தூ, த விய விடங்களில, இந்துக்கள், ஐரோப்பியர் அடங்கிய பெரி ய சபைகளுக்கு முன்பாக, “இந்துதேசத்தின் சென்றகாலம், நிகழ்காலம், வருங்காலங்களின் நிலைமைகள்” ஐப்பற்றிச் செய்த

பிரஸங்கங்களின் ஸாரம்.

சென்றகாலம்:—

இந்து தேசமானது பூர்வகாலத்தில் பிரமிக்கச்செய்யும் படியான நாகரீகத்தை யுடைத்தாயிருப்பதைப்பற்றியும், அக் காலத்தில் ஆரியர்களுக்குள் பேசப்பட்டு வந்த ஸம்ஸ்கிருத பாஷையின் மகிமையைப்பற்றியும், அப்பாஷையிலெழுதப்பட்ட கல்விசாஸ்திரங்கள், இலகண இலக்கியங்கள் முதலிய வைகளின் சிறப்பைப்பற்றியும் ஐரோப்பிய சரித்திரக்காரர்க ளுக்கு ஒரு நூற்றாண்டுக்குமுன் எவ்வளவேனுந் தெரியாது. நூறு வருஷங்களுக்குமுன் ஸர்-உவிலியம் ஜோன்ஸ் என் பவரும் இன்னுஞ்சில வெள்ளைக்காரரும் இந்துதேசத்துக்கு வந்து சமஸ்கிருத பாஷையைக்கற்று, அதிலுள்ள சாஸ்திரங் கள் முதலியவைகளை வாசித்தறிந்து, அவைகளை உண்டாக்கி யெழுதினவர்களாகிய பழையகாலத்து ஆரியர்கள் மகாபுத்தி யுத்தி, ஞானம், சன்மார்க்கம், படிப்பு, ஆழ்ந்த யோஜனை மு தலியவைகளை உடைத்தாயிருந்திருக்க வேண்டுமென்று ஐ

(உ)

ஹைதர்யர்களுக்குச் சொல்லி அவர்களைப் பிரமித்துப்போகு
 ஷி செய்தார்கள். வெண்ணக்காரர்கள் அதற்குமுன் இப்பூ
 யியில் கிரேக்கர், ரோமர் என்ற ஜாதியார்களுடைய காலங்க
 ளுக்கு முன்னாக வேறொரு தேசத்தாரும் சீர்திருத்தத்தையும்,
 மாட்சிமையையும், உடைத்தா யிருந்தார்கள் என்றாவது
 அல்லது உடைத்தாயிருந்திருக்கலா மென்றாவது நம்பிவாசி
 ல்லை. இன்றைக்குக்கூட ஐரோப்பிய சரித்திரக்காரர் சமஸ்கிருத
 பாஷையையும், அதிலுள்ள சாஸ்திரமுதலியவைகளை
 யும் வாசித்து, அவைகளிலிருக்கும் உண்மைசுஸ்யங்களை ந
 ன்றாய் அறியாததினாலும், தாங்கள் கிரிஸ்தவர்களாகையால்
 தங்கள் மார்க்கத்திலும் சாஸ்திரங்களிலும் மிக அபிமானமு
 டையவர்களாயிருப்பதினாலும், இத்துகளுடைய வேதமுத
 லியவைகளைப்பற்றித் தங்களுக்குத்தெரிந்திருக்குங் கொஞ்ச
 ம் சிலாக்கியங்களுக்கூட மறைத்து, அவைகளைக் குறித்துக்
 கேவலமாய்ப்பேசி, தங்கள் கிரிஸ்தமசத்தை மிகவும் மெச்
 சிக்கொண்டாடி யெழுதுகிறார்கள். கிரிஸ்து வேதபுஸ்தகத்
 தில் ஏறக்குறைய ஆறாயிர வருஷங்களுக்கு முன்பாகத்தான்
 இவ்வுலகமும், அதிலுள்ள யாவும், சூரிய சந்திரர்களும், ஸ
 வாமியால், இருஷ்டிககப்பட்டனவென்று சொல்லியிருக்கிற
 புதியால் இச்சரிதகிரக்காரர் ஆறாயிர வருஷத்துக்குமுன் இ
 ந்தப்பூமி யிருந்ததில்லையென்றும், அதில் யாதொருசுங்கதியும்
 நடக்கவில்லையென்றுஞ் சொல்லுகிறார்கள். அவர்களில் சிலர்
 ஆரியர்கள் ஆகி கிரிஸ்தவர்களாகிய யூதர்களிடத்திலிருந்து
 தான் தங்களுடைய மார்க்கங்களையும், தொழில்களையும் பா
 ஷையுக்கூடப்பெற்றுக்கொண்டார்களென்று வெட்கமி
 ல்லாமலும், பயமில்லாமலுஞ் சொல்லுகிறார்கள். சமஸ்கிரு
 தமரானது ஹிப்ரூ பாஷையிலிருந்து உற்பத்தியானதாகச் சி
 லபுஸ்தகங்களில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. கிரிஸ்தமூத் ஆகி

(கூ)

ரிபர்களில் சிலர் இத்துவத புராணங்களும் கிரிஸ்துமார்க்க புஸ்தகங்களைகளும் கொஞ்சங்குறைய ஒன்றுபேர்லிருப்பதற் குக்காரணம், முற்காலத்தில் இயேசுக்கிரிஸ்துவினுடைய சீஷர்களிலொருவருடைய சென்டாமஸ் என்பவன் இந்தியா வக்கு வந்து இங்கே கிரிஸ்துமதத்தைப் போதித்ததினால் என்றுரைக்கிறார்கள். இது ஆச்சரியம். ஆரியர் ஐரோப்பியர் சளுடைய முன்னோர்களென்றும், ஐரோப்பியருடைய நாக ரீகமும், கலவிசாஸ்திரங்களுமும், ஆரியர்களிடத்திலிருந்தே உற்பத்திபாண்டென்றும், சொற்பகாலத்துக்குமுன்மாக்ஸ்மல்லர் முதலிய ஐரோப்பிய சமஸ்கிருத வித்துவான்கள் சொல்லவெ ள்ளனகாரர்களுக்கும் தெரியவந்தது. இன்னும் அநேகவருஷங்களாகிறதற்குமுன்னாக ஆரியருடையநாகரீகத்தைப்பற்றிய யதார்த்த முழுவதும் வெளிபாய்விடுமென்றும், உங்களுடைய முன்னோர்கள் அவர்களுடைய யோசனியதைக்குத்தக்கபடி க ணம்பண்ணப்படுவார்களென்றும் நம்புவோமாக. ஆகவே ஐரோப்பியர்கள் சீர்கிருத்த உடைந்ததற்கு வெகுசமீபத்துக்கு முன்பியே இந்துக்கள் கிறித்த நாகரீகத்தையடைந்திருந்தார்களென்பதும், ஐரோப்பியர்கள் இந்துக்களிடத்திலிருந்துதான் தங்கள் சீர்கிருத்தங் கல்வி முதலியவைகளைப் பெற்றுக்கொண்டார்கள் என்பதும் வெள்ளைக்காரர்களுடைய கருவத்தைய டக்கும; ஆனாலும் முன்னோர்களை அவர்களுடைய யோசனியதைக்குத்தக்கதாக நாம் புதுமேண்டியதும், யதார்த்தத்தை வெளிக்குக்கொண்டுவரவேண்டியதும் நமது கடமையே கிரிஸ்துவேதபுஸ்தக மெழுதப்படுவதற்கும், யூசர்கள் ஒருஜா திபராய்ச் சேர்கததற்கும், பாபிலோன் இராச்சியம் உண்டா னதற்கும், கிரிஸ்து பிறக்குமுன் ஏறக்குறைய ௫௭00 வருஷங்களுக்குமுன் கட்டப்பட்டதாகச் சொல்லப்படுகிற இலிப் . ஆதேசத்திலிருக்கும் பிரமிட்ஸ் [கூற்றுணி கோபுரங்கள்] க

(சு)

ட்டப்படுவதற்கும், மிகவும் அதிக காலத்துக்குமுன் இந்தக் கன் மகா சீர்திருத்தமுடையவர்களாயிருந்து, இப்பூமியில் வேறொரு பாவையையும், இலக்கண தூலையும் நிகரானதென்று சொல்லவொண்ணாத சம்ஸ்கிருத பாவையையும், அகின் வியாகரணத்தையும் பூரணஞ்செய்திருந்தார்கள். நான் செப்புவதை ருசுப்படுத்தும்பொருட்டு ஒரு உதாரணமேடுத்துக் காட்டுகிறேன். இப்போது வெள்ளைக்காரர் உலகத்தில், முதலாவது உண்டான இராஜ்யம் இஜிப்து ராஜ்யமென்றும் அத்தேசத்தான் மற்ற யாவற்றிலும் முதலாவது நாகரீகமடைந்ததென்றும், ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். இந்த இஜிப்து இராஜ்யத்தை ஸ்தாபித்து, அகின் முதலாவது அரசனாயிருந்து அகினுடைய நாகரீகத்துக்குக் காரணமாயிருந்தவர் மீனெஸ் என்பவர். இவர் இதற்கு எவ்வளவு காலத்துக்கு முன்னிருந்தவர்? இக்காலத்து இஜிப்துதேச சரித்திரக்காரர்களில் பேர்ப்போனவர்கள், அவரிருந்த காலம் கிருஸ்து பிறப்புக்குமுன் ௫௦௦௦ முதல் ௬௦௦௦ வருஷங்களுக்குக் குறைவாயிருக்கலாமென்று சொல்லத்துணியார்கள். ஆகவே, இதற்கு ௮௦௦௦ வருஷங்களுக்குமுன் இஜிப்துதேசத்தார் தெய்வபக்தி, கவலி, சாஸ்திரம், நல்லொழுக்கம், ராஜ்யதந்திரம், முதலிய விஷயங்களில் பூரணதேர்ச்சியை யடைந்திருந்தார்கள். அவ்வளவுகாலத்துக்குமுன், இஜிப்து தேசமானது அப்பேர்ப்பட்ட ஸ்திதியிலிருந்ததென்றால், இந்தியாவானது மற்ற எல்லா தேசங்களுக்கு முந்தியே நாகரீகமடைந்திருந்ததென்று ஏன் நாம் சொல்லவேண்டும், இஜிப்து தேசத்தான் அப்படியிருந்ததாகச் சொல்லக்கூடாதாவென்று நீங்கள் கேட்பீர்கள் ஐரோப்பியர்களாகிய எங்களில் சிலருக்கு இந்தியாதான் முந்தினதென்று தோன்றுகிறது. இந்த தேசமானது ௮௦௦௦ வருஷங்களுக்குமுன் அந்த நிலைமையிலிருந்ததாக பிராமணர் தங்கள் சரித்

(10)

திரங்களில் எழுதியிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கணக்கு
 கள்ளக்கணக்கென்று தீர்மானிக்க யார்க்கு முகாந்திரமில்லை.
 4000 வருஷங்களுக்குமுன் இந்தியாவிலிருந்து கொஞ்சம்ஜ
 னங்கள் புறப்பட்டி, இப்போது இலிப்து தேசமென்று சொ
 ல்லப்படுகிற நாட்டில் குடியேறி, அங்கே தாங்கள் இந்தியா
 விலிருந்து கூடகமொன்றிப்போன கல்விமுதலியவைகளைப்ப
 ரப்பினார்கள் என்று நாங்கள் நினைக்கிறோம். முற்றிலும் நம்
 பக்கடிய இலிப்து தேச சரித்திரக்காரரும், புராதனகலைஞரு
 மாகிய பிரகஸ்டே என்னும் துறையும் இதே அப்பிராய
 முடையவராயிருக்கிறார். இலிப்து தேசத்தார்களும் தாங்கள்
 பூர்வத்தில் இந்துமகா சமுத்திரத்தின் கரையி லிப்போதிருக்
 கிறதாகச் சொல்லுகிற “பண்ட” என்ற ஒரு அறியாத தேச
 த்திலிருந்து இலிப்து தேசத்துக்கு வந்ததாக தங்கள் சரித்திர
 ங்களில் எழுதியிருக்கிறார்கள். “பண்ட” என்பதற்கு பரிசுத்
 தமான நூடு என்றத்தம். இந்தப் பரிசுத்தமான நாடானது
 “பாலஸ்தின்” ஆய் இருக்கவேண்டுமென்று கிரிஸ்தவர்கள் நி
 னைக்கிறார்கள். இது தப்பு. ஏனெனில் “டொப்பாக்கி” என்
 றவிடத்திலிருக்கும் “குலீன்ஸ்ஹஷ்டாப்” என்னுங்கோவி
 லின் மதில்களின் பேரில் எழுதப்பட்டிருக்கிற சித்திர யுகபா
 லை வரைதல்களை வாசித்துப்பொருள்படுத்திப்பார்த்தால், இ
 ந்த “பண்ட” என்ற தேசமானது இந்தியாவேதவிரவேறொ
 ன்றுமிருக்கக்கூடாடு என்று நமக்குத் தெளிவாய் விளங்கும்.
 பழையநாள் இலிப்து தேசத்தார் தங்கள் பூர்விக தேசமாகிய
 இந்தியாவோடு வெருகாலமாய் வியாபாரஞ் செய்துவந்தார்க
 ள். அப்படி வியாபாரம் நடந்துவந்த காலத்தில், அவர்களால்
 சொல்லப்பட்ட “பண்ட” தேசத்தின் அரசர்களின் பெயர்
 களையும், மிருகங்கள், செடிகள், இவைகளின் பெயர்களையும்,
 விசேஷமாய் இந்தியாவி லுண்டாகிற விஷயுயர்ந்த விருகை

(க)

களின் பெயர்களையும், நாம் கவனித்துப்பார்த்தால் அந்த இ
ஜிப்தியர்களுடைய தாய்தேசம் ஆரியாவர்த்தமே ஒழிய வே
றொன்றுமில்லையென்று ஐயமற நமக்குத்தோன்றும். ஆகையால், ஐரோப்பாவில் எவ்வளவாவது நாகரீகமுண்டானதற்
கும், புஸ்தகங்கள் அச்சுப்பதிப்பதற்கும், பள்ளிகூடங்கள்
போடப்படுவதற்கும் அநேகமாயிரம் வருஷங்களுக்கும் முந்தி
உங்களுடைய முன்னோர்களாகிய சிறந்த ஆரியர்கள் உலக
ற்றவர்களாயும், மரியாதையுள்ளவர்களாயும், சாஸ்திரங்களி
ற் றேர்ந்தவர்களாயுமிருந்தார்கள். அவர்கள் ஐாதி வர்ணாச்சி
ரமங்களால், நீங்க எப்போதிருப்பதேபோல சேரக்கூடாதுப
டி பிரிந்திராமல், தங்கள் தங்களுடைய இயல்பான யோக்கி
யதைக்கும் திறமைசெய்தக்கபடியாய் மிஷ்டிக அந்தஸ்துந
னையுடைய ஸ்தானங்களோடு உபரவாது, அல்லது மிகவும்
கேவலமான ஸ்திதிக்குத்தாழ்வாவது நடைபெற்றியிலி
ருந்தார்கள். அக்காலங்களில் ஆரியர்களுடைய பெரியசாஸ்தி
ரிகள் இருந்ததுமில்லவே, பெரி விபாகாணி என்ற, வயித்தி
யர்களும், சமீகித நிகரணர்களும், நாகரீகமேயுடையவர்களும்,
கவிசுருத, மந்திரிகள், படைவீரர்களுர், சூறமசாரிகளும்,
சைத்தொழில் ஸ்தானிகளும், வந்தகர்களும், இவ்வாறுதான். “ச
துஷ்டிபுஷ்டிபுஷ்டிபுஷ்டி” என்ற சம்ஸ்கிருத உபநிஷத்தில், ப
ழையகாலங்களில் இத்தகர்களுடைய செவ்விற விசமான
50 தொழில்கள் வாழ்ந்திருந்தனவென்று சொல்லப்பட்டிருந்
திறது. இதிலுள் அக்காலங்களிலுள்ள ஆரியர்கள் சாமான்ய
சுபாது அவர்களேயுமிருந்தால், நாகரீகமடைந்த ஒரு ஜாதியா
ருக்குள் உண்டாயிருக்கும் பெருவரம்பையும், விநோதவே
டிகளையும், உல்லாசங்களையும் அனுபவித்துவந்தார்களென்று துல
ங்குகின்றது. பூர்வ சாலங்களிலாவது, இக்காலத்திலாவது
ஆரியர்களைப்போலயுத்தி புத்தகங்களில் அவ்வளவு அற்புதங்களை

(அ)

யுடைத்தாயிருந்து உலகிலுள்ளோர் யாவராலும் புகழ்ந்து பூ
ஜிக்கப்பட்டார்களென்பதும், அவர்களிற் சிலர்/ஆயிரத்துக்
கதிகமான சீஷர்களை உடைத்தாயிருந்தார்களென்பதும் சமு
சயமன்னியில உணமையே. நியாயமாய் ரிதானிகளும் யாவ
ரும் பூர்வகாலத்து இந்துக்கள் மகா விசாலமான படிப்பை
யுடையவர்களென்று புகழாமலிரார். அவர்கள் எழுதிய பற,
பலவனையான சங்கதிகளைப் பார்த்தால், அவர்களுக்குள் ஒவ்
வொருசாஸ்திரமும் விததையும் நன்றாய்ப் பயிற்சி செய்யப்
பட்டனவென்றுகாண்கிறது இந்தசங்கதிகளைகருறித்து அவ
ர்கள் எழுகியமாநிரியும் அவர்கள் பூர்வகாலத்திலுள்ள ஜன்
ங்களெவரிலும் அதிக சிலரகியமுடையவர்களாயிருந்தாக
ளென்று வெளியிகிறது. எவ்வளவுக்கெவ்வளவு ஒருவன்
இந்தகருடைய சாஸ்திர,ஸ்தகங்களையும், சட்டபுஸ்தகங்
களையும், படிக்கிறானோ, அவ்வளவுக்கவ்வளவு அவன் அந்த
கிரந்தங்களை எழுதிய வித்துவான்கள் துட்பமான அறிவை
யும், அரிதான ஞானத்தையு முடையவர்களாயிருந்திருக்க
வேண்டுமென்று நம்பும்படி செய்யப்படுகிறான்." உலகன் மு
ன்னோர்களை கருறித்து டக்ஷபாதமன்னியில் ஸ்துத்தியமாய்க்
சொல்லிய இவ்வாரத்தைகளைக் கருத்துடன் சிந்தித்துப்பார்
த்து உலகன் முன்னோர்கள், எவ்வளவு பெரிய மகான்களாயி
ருந்தார்களென்றறியுங்கள்.

உலகன் தேசத்தாருக்குள் அநேகர் தங்கள் முன்னோர்களை
விட இக்காலத்து வெள்ளைக்காரர் கல்விசாஸ்திரங்களில்
உயர்ந்தவர்களென் றெண்ணி, என்னைப்பார்த்து, அக்காலத்
திலுள்ள ஆரியர்களாவது அல்லது வேறெந்த சீழ்த்தேசத்தா
ராவது ஐரோப்பியரிப்போது கண்டியிடித்திருக்கிற தந்தித்த
புரஷ், நீராவியந்திரங்களைப்போலசிறந்த ஏதென்கிதுங்கண்டி
பிடித்தார்களோவென்று அழக்கடித்தெட்டுருக்கிறார்கள்.இதம்

கு என்பதிலென்னவெனில், நாம் “சூரியலித்தார்தம்” என்ற கிரந்தத்தை வாசித்தால், நீராவிபின் லெகஷணங்கள் அக காலத்து ஆரியர்களுக்குத்தெரிந்திருந்தனவென்று நமக்குத்தெரியவரும். வெள்ளைக்காரர்களுக்கு வெளுகாலத்துக்குமுந்தியே, சீனர் பததகம் அச்சிபிம் வித்தையை யறிந்திருந்தார்கள். பழையகாலத்து ஆரியர்களுக்கு ஒருவிதமான மின்தபால தெரியும். அசனால அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் எவ்வாறு வதூரத்திலிருந்தபோதிலும், சுலபமாய்ப் பேசிக்கொள்ளக்கூடும். அந்த மின்தபாலுக்கு, இப்பொழுது வெள்ளைக்காரருடையதுககிருக்கிறபேரல, தந்திளாவது, தூண்டளாவது மசாயனப்பாணைகளாவது தேவையிலலை. இந்தவிதத்தை இன்றைக்குக்கூட உங்களுக்குத் தெரியும். அதென்னவென்றறிய உங்களுக்கு விருப்பமிருக்கிறதா? நான் அதை உங்களுக்கும், பரிசுத்தமான காரியங்களைப்பரிகாசம்பண்ணி, என்னகோ கசாபிசாவென்று கொஞ்சம் இங்கிலிஷ் படித்ததினால், உங்கள் முன்னோர்களை வெட்கமன்னியில் தூஷிக்கிற மூடர்களும், உணர்ப்படிப்பு மூடர்களுமாகிய இந்துக்களும் சொல்லுகிறேன். உங்கள் தேசத்தில் முன்னாளையிலிருந்த யோகிகளும், இன்றைக்குக்கூட யோகசாஸ்திரத்திற் செற்பப்பாண்டியதகியரும் அறிபோகமுமுடைய எல்லாருமே மேலே சொல்லியவாறு பேசிக்கொள்ளக்கூடும். உங்களிற் சிலர் நான் சொல்வதை நம்பீர்கள், என்றாலுமிது வாஸ்தவமானதுதான்.

மேலும், ஆரியர்கள் வேறொரு வகையான வித்தையை அறிந்திருந்தார்கள். அதைப்பற்றி வெள்ளைக்காரர்களிப்போது வெருவாய்ச்சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கிறார்களேயொழிய, மற்ற டிப்படி யாதோன்றையு மறியவில்லை. உங்கள் முன்னோர்கள்,

ஆகாயத்திற் பிரயாணஞ்செய்வார்கள். அப்படிச்செய்ததுமா தீராமல்ல, ஆகாயத்திற் சண்டைகளுங் கூடப்போடுவார்கள் அவ்வித்தையி லிவ்வளவு தேர்ச்சியை யடைந்திருக்கவேண்டுமானால், அவர்கள் அதைப்பற்றிய சகல சாத்திரங்களையும், சரதன்களையும், ஆகாயத்திலிருக்கும் சகலகாற்றங்களுக்கும், ஒட்டங்ககளையும், அங்கங்கேயிருக்கும் சீதோஷண நிலைமைகள், நரம், நெருக்கமுதலியவைகளையும், வெவ்வேறுவாயுவின் விசிஷ்டகுருத்துவத்தையும் பூரணமாய்த்தெரிந்திருக்கவேண்டும். மகரபாரதத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கிற “மாயாசபையில்” ‘பூதக்கண்ணாடிகளும், தூரதிருஷ்டிக்கண்ணாடிகளும், கெடிகாரங்களும், நரழிகைவட்டங்களும், பாமே சூத்திரபக்ஷிகளும், பேசும் சூத்திரமிருக்கின்றன இருந்தன. தவிரவும், அவர்கள் “அஷ்டர் வித்யா” என்ற வேறோர் வித்தையையும் அறிந்திருந்தார்கள். அதனால், அவ்வித்தையிற் பான்மடித்தியமூடையவர்கள், சத்துருக்களுடைய ரேணிகளை, விஷ்ணுள்ள வரையுக்களாலும் அச்சமுறுததத்தக்க மாயாவடிவங்களாலும், திசிலுண்டாக்கக்கூடிய சப்தங்களாலும் நிறையப்பட்ட ஆகாயத்தாற் சூழ்ந்துகொண்டு அவைகளை யழித்துப் போடுவார்கள். இந்தச் சரத்திரததைக்குறித்து எங்கள் தேசத்து வித்துவான்களுக்கு இன்றைவரைக்கு மெவ்வளவென்கிலுந் தெரியவராது.

வெள்ளைக்காரருடைய நகரீகமானது ஆரிபாவர்த்தத்தில் உற்பத்தியாயிற்றென்பதாக நமக்குஐரோப்பிய தேசத்துப் பாண்டுகளையும், சம்ஸ்கிருத பாண்டுகளையும் வாசித்து ஒத்துப் பார்ப்பதினால் துலங்குகிறது. அதுபேரலவே, நாம் பாயிலே ஸ்ரீயர், இஜிப்து, கிரீஸ், ரோம், வடஐரோப்பாமுதலிய தேசங்களின் சாத்திரங்களையும், மரக்கடிகளையும் வாசித்துப்பார்த்து

தரீவ் அவைகளும், இந்துதேசத்திலிருந்தே வெள்ளைக்காரர் தங்கள் சாத்திரமுதலியவைகளைக், கற்றுக்கொண்டார்கள் என்று நமக்கு நுகர்க்கொடுக்கின்றன. ஒருவன் பித்தாகொய்ஸ் காக்ரட்டிஸ், ப்ளேட்டோ, அரிஸ்டாட்டல், ஹோமர் முதலிய வெள்ளைக்காரதேசத்து ஞானிகளால் எழுதப்பட்ட சாத்திரங்களின் பக்கத்தில், வேதவியாசர், கபிலர், கௌதமர், பதஞ்சலி, ககடர், ஜெய்மிரு, நாரதர், பாணினி, மரீச்சி முதலிய இந்துதேசத்து ரிஷிகள் உண்டாக்ஷிய சாத்திரங்களை வைத்து வாசிக்கத்தான்வேண்டும், உடனே அவன், அவைகளெல்லாம் ஒரே குணத்தை மூடையவைகளாயிருப்பதைப்பற்றித் திடுக்கிட்டுப்போவான். இவ்விதமாய் வியைகளெல்லாம் ஒத்திருப்பது, இந்தியாதேசத்தார் தங்களுடைய கல்விசாத்திரங்களை ஐரோப்பியருக்குக்கற்றுக்கொடுத்ததினால்லாமல், வேறெவ்வகையாயாவது இருந்திருக்கக்கூடுமென்பது முழுதும் அற்புதமுள்ளதாயிருக்கும். மனிதர்களுடைய மனசானது பற்பலகாலங்களில் ஒரே இயல்புள்ள எண்ணங்களைத் தோற்றும்படிசெய்யச் சுத்தியுள்ளதாயிருந்தபோதிலும், ஒரு சிலைக்கண்ணாடியைப் பார்க்கும்பொருளும், அக்கண்ணாடியிற் காணப்படும் சாயையும் எப்படி ஒன்றுக்கொன்று பேதமன்னியின்றோன்றுமோ, அப்படி இந்துஞானிகளுடைய அபிப்பிராயங்களும், அவர்களுக்குப் பிந்தியகாலங்களி லிருந்தவர்களாகிய கிரேக் றோம தேசங்களின் சாத்திரிகளுடைய அபிப்பிராயங்களும் சரியாய் ஒத்திருப்பது, இந்தியாதேசத்திலிருந்து பூர்வகாலத்தில்வித்துவான்களாவது, புத்தகங்களாவது ஐரோப்பாதேசத்துக்குப் பேரயிருப்பதினற்றானிருக்கக்கூடுமேயல்லாது, மற்றெவ்விதமாயாவது இருந்திருக்கலாமென்பது நமது இயற்கையறிவுக்கே, விரோதமாய்த் தோன்றுகிறது. இதுவரைக்கும் முற்காலங்களில் உங்களுடைய தேச

ம் எந்த ஸ்திதியிலிருந்ததென்றும், உங்கள் முன்னோர்கள் எப்படிப்பட்டவர்களாயிருந்தார்களென்றும், கூடியவரை சொன்னேன். இப்பொழுது, உங்கள் நேசமும் நீங்களும் தற்காலத்திலிருக்கிற நிலைமையைக்குறித்துச்சொல்லுகின்றேன்.

நிகழ்காலம்.

பழையகாலங்களில் மஹாகிபாதி யடைந்திருந்த இந்த ஆரியவர்த்தத்தை நேசித்திருந்த ஒருவன், தனக்கு வியசனமுண்டாகாதிருக்க விரும்பினால் அவன் இத்தேசத்தின் சென்றகாலத்தொத்தப்பற்றி வெகுநேரமாய்ப் பேசிக்கொண்டிருக்கக்கூடாது. அப்படிச்சம்பாவித்துக்கொண்டிருந்தால், அக்காலங்களிலிருந்த அநேக மஹாத்மாக்கள் ஒருவரின் ஒருவராய் அவன் மனசில் தோன்றிக்கொண்டிருக்க, அவன் அவர்கள் தங்கள் தங்கள் காலங்களிலடைந்திருந்த உயர்ந்த சிலாக்கியங்களைப் பார்த்துவிட்டு, பின்பு அவர்களுடைய சந்ததியாராகிய நீங்கள் இருக்கிற சீரையும் பார்க்கையில்; எவ்வளவு கல்வெஞ்சனாயி யம்தாலும், அவன் மனமிடிந்து போகாமலிருப்பது அசாத்திரக் முன்னாட்களிலிருந்த அப்பேர்ப்பட்ட ஞானிகளும், குரலிலும், புத்திமான்களும், இப்போதெங்கே? அக்காலங்களிலிருந்த சந்தோஷமும், சுயாதீனப்பிரிய சித்தமும், ஆரியர்க ளுட்த் தாங்கள் உலகமாளத்தருந்தவர்களென்றும், தேவர்களுட் குங்கூடத் தாங்கள் சமமானவர்களென்று மதித்துநடக்கத்தி ராணியுடையவர்களென்றும் எண்ணும்படி செய்த கெட்டு ரகுணமும் இப்போதெங்கே? சாமர்த்தியத்திலும், தந்திரத் திலும், உவமைசொல்லவொண்ணாத அக்காலங்களிலுள்ள சிற்ப சாத்திரிகளும் இப்போதெங்கே? வேதசாத்திரங்களைக் கற்று அவைகளிற் பூரணதேர்ச்சியை யடைந்திருந்த பிராமண ரிப்போதெங்கே, பேய்விட்டார்கள் ஐயோ! என்

(௮௩)

லாரும் போய்விட்டார்கள்! நிதிரையிற் கானும் சொற்ப
னம்போல் அவர்களியாவரும் வெகுநானைக்குமுன் தூரதம
றைந்துபோய்விட்டார்கள். நிகழ்காலத்திலிருக்கும் இந்து
க்களோ, முந்தியுள்ளவர்களைப்போலில்லாமல், கெட்டு கே
வலமடைந்திருக்கிறார்கள். மிகமஹத்துவம் பொருந்தியிருந்த
பழைய ஆரியவர்த்தாவும் சொற்பனம்போல் நமது ஞாபகத்
தில் மங்கிவிட்டது. இன்றைக்கு நமது கண்களுக்குமுன்பா
கத் தாழ்வடைந்து கஷ்டப்படுகிற இந்தியாதான் நமக்கு மிக
வும் பிரத்யக்ஷமான உண்மைப்பாலத் தோன்றுகிறது. அ
தேசிலும் இதோவிருக்கிறது, ஆனால் அதின் கொழுமை நுள்
றிவிட்டது. ஜனங்கள் இங்கே யிருக்கிறார்கள், ஆனால், ஐ
யோ! எவ்வளவு சூதாமமடைந்து நொறுங்கிப்போய்விட்டார்
கள்! முற்காலங்களில் இத்தேசத்தி லெங்கேபார்த்தாலும்
வனங்களிருந்து காலாகாலங்களில் மழைபொழியச்செய்து,
அதினா மிஸப்போதந் தீய்வில்லாமல் அதிகமேனியுள்ள மா
ஞ்சைக் கொடுக்கும்படி செய்துவந்தன, ஆனால்வனங்களி
ப்போது அநேகமாய் வெட்டிண்டு அழிக்கப்பட்டபடியால்,
இத்தேசமுழுவதும் மழையன்றியிற் கொரோமான வெயிலிற்
பொரிகின்றது. இந்தத்தேசத்து விளைச்சல் ஆகாரத்துக்குக்
காணாதிருக்கும்படியாய் ஜனங்கள் மிகப் பெருகிவிட்டார்
கள். ஆகையால் அக்காலங்களில் மிகவும் அபூர்வமாயிருந்த
பஞ்சமானது, இக்காலத்திற் கொஞ்சங்குன்றிய வழக்கமாய்வ
ருகின்றது. இந்தியாவிலிப்போதிருக்கும் குறைந்தது நாலுகோ
டிவேலையாட்களுக்கு, செழிப்பான காலத்துக்கும் பஞ்சமா
னகாலத்துக்கும் வித்தியாசமென்னவென்றால், அவர்கள் செ
ழிப்பானகாலத்தில் முக்காற்பட்டினியும், பஞ்சகாலத்திலும்
முடிப்பட்டினியுமாய்க் கிடப்பதுதான். தற்காலத்துசமுசாரியா
ன்வன் ஏழையாயும், உடுக்கவஸ்திரமன்னியிலும், தன் நிலை

(யசு)

மையைச் சீர்ப்படுத்தக்கூடிய சந்தர்ப்பங்களாவது நம்பிக்கைகளாவது இல்லாமலும், அன்றன்றைக்கு வயிறுகழித்து எப்போ மரணம்வந்து தன்னைத் தன் கஷ்டத்திலிருந்து விடுவிக்கப்போகிறதென்று விசனத்துடன் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறான். முற்காலங்களிலிங்கே ஜனங்களுக்குள் சமூக ஒற்றுமையும் இருந்தன; இப்போ, பகையும், பிரிவினையும் உண்டாய், ஒருநாட்டாருக்கும் மற்றொரு நாட்டாருக்கும், ஒரு ஜாதியாருக்கும் மற்றொரு ஜாதியாருக்கும், ஒரு குடும்பத்தாருக்கும் மற்றொரு குடும்பத்தாருக்கும், ஒரு சகோதரனுக்கும் மற்றொரு சகோதரனுக்கும், ஆகாமலிருக்கிறது. உங்கள் முன்னோர் அவர்கள் தேசத்தைத் தங்கள் ஜீவனைப்போல நேசித்து, அதற்கு எதாவது அவமான மல்லது கெடுதல் நேரிட்டால், மிக வெட்கமடைந்து அதை விலக்கும்பொருட்டுத் தங்கள் உயிரைக்கொடுப்பார்கள். இப்போ பேராசையென்னும் பிசாசானது உங்களைப்பிடித்து, மென்மைதங்கிய முயற்சியாதொன்றையுஞ் செய்வவொட்டாமல் தடுக்கின்றது.

வயிற்றுப்பாடானது உங்களை யிச்சகம்பேசுகிறவர்களாகவும், கோழைத்தனமுந் துரோகச்சிந்தையுமுள்ளவர்களாகவும் ஆக்கிவிட்டது. ஒருகாலத்தில் கௌர்வமாயும் செழிப்பாயும் மிகுந்த நீங்கள், இப்போ கெட்டு நொறுங்கிப் போய்விட்டீர்கள். பூர்வ ஆரியாவர்த்தத்தை நேசித்துக் கனம்பண்ணுகிறவரவருக்கும் இந்நிலைமையைப் பார்க்க வெட்கமும் மனநோவுமுண்டாகும். அந்நாட்களில் மிகத் திரளாண ஜனங்கள் வளிக் குமிடங்களாயும், பெருவாழ்வுக்கு மத்தியஸ்தானங்களாயும், மார்க்க சாஸ்திரச் சிந்தைகளுக்குக் களஞ்சியங்களாயுமிருந்த மஹத்தான நகரங்கள் இன்றைக்கு இடிந்து புழுதியாய் கிடக்கின்றன. அப்பாழ்களில் அஸிங்கமான விலங்குகளும்

பிணந்தின்னிப் பசுவிகளும் வசிக்கின்றன. அவைகளின்ன விடங்களி லிருந்தன மென்பதுகூட மறந்துபோய்விட்டது. பூர்வகால வர்த்தமான நிர்ணய சாஸ்திரிகள் பூமியைத் தோண்டிகையில் சிலவேளைகளில் மேலேசொன்ன நகரங்களைச் சேர்ந்தசாமான்களைக் கண்டெடுக்கிறார்கள். இவ்வஸ்துக்களு ம் பூர்வ ஆரியசாசனங்களில் எழுதப்பட்டிருக்குஞ் சங்கதிக ளை ஸ்திரபபடுத்துகின்றன. இத்தேசத்து இராஜ்யசங்கதிகளைக் குறித்து எனக்கு விசேஷமாய்ஒன்றுத் தெரியாததினாலும், அப்படித் தெரிந்திருந்தபோலும், நானிப்போது துறவறத் தை நாமியிருப்பவனான தினாலும், அவைகளைப்பற்றி ஒன்றும் பேசேன். நானறிய' விருப்பங்கொண்டவை இத்தேசத்து க்சல்வி,சாஸ்திரம், மதம் முதலியவைகள்; அவைகளைக்கற்று ணர்வதற்காகவே இத்தேசத்துக்கு வந்திருக்கிறேன். அவை களைப் பார்த்ததிற்பேறிற்றான் அக்காலத்தி லப்படியிருந்த இந்தியர் இக்காலத்தி லப்படியாகிவிட்டதேயென்று விசன் ப்படுகிறேன். இப்போது பிராமணர் கேவலமான அலுவல்க ளில் வேலைபார்த்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கும் ஊடே ஊடேதான் ஒன்றிரண்டு சம்ஸ்கிருத வித்துவான்களைக்காண வாம். ஆனால்வர்களில் மிகுதியானவர்கள் தங்கள் ஜீவநாட்க ளை வேதநூல்களை அப்யஸிப்பதில் செலவிடுவதற்கு வேண்டி ய ஆதாரவொன்று மில்லாததுபற்றி, தங்கள் முன்னோர்க ளின் வழக்கத்தை விட்டுவிட்டபடியால், அவர்கள் மதிமையெ ட்டிவிட்டது. இப்போ வேதசாத்திரங்களிற் சொல்லியிருப்ப வைகளை அவர்கள் நம்புகிறதில்லை. புத்தஞ்சலி, சங்கராசாரியார், கரடர்முதலியமஹாயோகிகளின் சந்ததியாராகிய பிராமணர் மனிதனுக்கு ஆத்மாவாவது, விரிந்து வெளியாக்கக்கூடியம றைவான ஆத்மசத்தியாவது உண்டேயென்று சந்தேகிக்கி ஞர்கள். இச்சர்வ சந்தேகமானது இத்தேசத்து வாலிபர்க

(103)

ஞாடைய மனசுகளைக் கெடுத்துவிடுகிறது. அவர்களில் மஹா புத்திசாலிகள் வெள்ளைக்காரருடைய சாஸ்திரங்களை கற்ப தினால் ஆத்மாவேது ஒன்றேது என்கிறார்கள், இனிமேல் மறுமையென்று ஒன்றுண்டென்பதைப்பற்றியாவது, அல்ல து இம்மையிலேயே ஆத்மாசெய்யக்கூடிய மஹா அம்புதங்க னைப்பற்றியாவது அவர்களுக்கு நம்பிக்கையில்லை. இதற்குமு ன் பம்பாய் கவர்னராயிருந்த சர் ரிச்சர்ட் டெம்பிள் என்ப வர் “இங்கிலீஷ் படிப்பானது இந்துக்களுடைய மத நம்பிக மையை வேரோடே அசைத்துக்கொண்டிருக்கிறது” என்று ம், “இங்கிலீஷ் படித்த இந்துக்கள்” பிரமசமாஜ், பிரார்த்த னை சமாஜ், தியசாபிகல் சமாஜி என்ற மூன்றவ்விதமான புது மதங்களை உண்டாக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்” என்றும் கொ ஞ்சநானைக்குமுன் சொன்னார். இவ்வளவெல்லாஞ் சொன்ன வர் தயானந்த சாஸவதி ஸ்வாமியவர்களால் உண்பெண்ணப் பட்டிருக்கிற “ஆரியசமாஜ்” என்ற ஒருமஹா சபையைக்குறி த்து ஒரு வார்த்தையாவது பேசவில்லை. அப்படியானால் அ துஒரு சின்னச் சபையா? இல்லை. அதைச்சேர்ந்த கிளை ச்சபைகளிப்போதே ஐம்பது உண்டாய்விட்டன. அதின் ஓர் பிரிவாகிய “பம்பாய் ஆரியசமாஜ்” க்ரு, பம்பாய் கவர்னரு டைய ஆலோஜனை சபையில் ஓர் மெம்பராகிய ராஷ்டிரதூர் கோபாலராவ் ஹரி தெசமுக என்பவர் தலைவராயிருக்கிறார். இச்சபையைச்சேர்ந்த ஆட்கள் இப்போதே முன்சொன்ன மூன்று சபைகளைச்சேர்ந்த ஆட்கள் எல்லாருங்கூடி எவ்வள வு பேர்களிருக்கிறார்களோ அவ்வளவு பேர்களிருக்கிறார்கள். தவிரவும், சர் ரிச்சர்ட். டெம்பிள் என்பவர், “வாலிப இந் துக்களிடையாவரும் இப்போது கிரிஸ்துமார்க்கத்தைச் சேர்த்த டிராராயிருக்கிறார்களாகையால், இங்கியாதேசத்துக்கு இன்னு மகிசப் பாதிரிகளை பனுப்புவதற்கு இதுவே காலம்” என்று இ

(10)

ங்ஸிலாத்திலுள்ள வெள்ளைக்காரரிடத்திற் சொல்லுகிறார் நா
 லிது முற்றிலும் தப்பெண்ணெயென்று நினைக்கிறேன் மே
 லேசொன்னமார்க்கட்சீர்திருத்தஞ்செய்யும்சமரஸிகளைச்சேரா
 த வாலிப இஃதுக்கள், தங்கள் பழைய மதத்தில் நம்பிகைக
 யில்லாதவர்களாக ஆனபோதிலும் இதரமத மெதையாவது
 சேர்ப்பட்டவர்களால் ஐரோப்பா அமெரிக்கா தேசங்களி
 லுள்ள இளைஞர் எப்படித் தங்கள் படிப்பினால் கெட்டுப்
 போகிறார்களோ, அப்படியே இத்தேசத்திலுமிருக்கின்றது.
 வெள்ளைக்காரர் தேசத்து சாஸ்திரங்கள் தெய்வபக்தியை ய
 ழித்துவிட்டன தெய்வ சிறுஷ்டிப்பை நன்றாய்க் கவனித்
 துத் தீரவிசாரணையையாததினால் நாஸ்திக மதமுண்டாயி
 ருக்கிறது. அப்படியில்லாமல் அதை நன்றாய்ச் சித்தித்தறிந்
 தால், அது ஒருவனைத்திரும்பவுமுன்போலவே தனக்குள் ஆ
 த்மா ஒன்றுண்டென்றும், அவ்வாத்மா அவன் மரணத்திற்
 குப் பின்னிடுத்து அலனுடைய கருமங்களுக்குத்தக்கதாசப்
 பலனையதுபவிக்குமென்றும் நம்பச்செய்யும். சாஸ்திரநூல்க
 ளைநூறும் நன்றாய் வாசித்தறிந்து, ஐயமறத் தெளிந்தாலல்
 லாமல், யதார்த்தம் வெளிப்படா; இவ்வித ஆக்மஞானத்தை
 யுண்டாக்கி யெவரும் பரவச்செய்யும்பொருட்டு நாங்கள் வெ
 குவாய் முயற்சிசெய்து கொண்டிருக்கிறோம். வேறுபேரத
 'கர்களுக்கும் ஒருபுத்தகத்தை அதுகடவுளால் வெளியிடப்பட்
 டதென்றும், ஆணையாலதை விகவாசித்து அதிற்சொல்லிய
 மார்க் காறுஷ்டானங்களைக் கைக்கொள்ளவேண்டுமென்றும்
 வாலிபருக்குப் பேரிகுகிறார்கள். இன்னுஞ் சிலர் தாங்கள்
 சன்மார்க்க வழிகாட்டிகளென்றும், சூருக்களென்றுஞ் சொ
 ல்லுகிறார்கள். நாங்களோ அப்படியல்ல. தெய்வத்தால் வெளி
 யிடப்பட்டன வென்று சொல்லப்படுகிற யாவற்றிலும், தெ
 ய்வப்பிடைப்பே முற்றிலும் பொய்யாததென்றும்; சாஸ்திரந்

நா னதின் இரகஸியங்களை வெளிக்குக்கொண்டுவரத் தகுந்த தென்றும் நாங்கள் சொல்லுகிறோம். ஆனால் நாங்கள் சொல்லும் சாஸ்திரம் ஐரோப்பாவிலுள்ள சொற்ப அறிவாளர் போதிக்கிற சாஸ்திரத்தைவிட மிகவடிக விரிவும், உயர்வும், மேன்மையுமுள்ளது. இதுதத்துவத்தில் நாம் பார்க்கக்கூடியவைகள் பார்க்கக்கூடாதவைகள்; தெரிந்தவைகள், தெரியாதவைகள்; வெளிக்குத் தோன்றுகிறவைகள், மறைந்திருப்பவைகள், ஆகிய இவைகளையெல்லாமடக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. சுருக்கிச் சொல்லில், நாங்கள் சொல்லும் சாஸ்திரமரணம், உங்கள் வேதசாஸ்திரந்தான். அதை யுண்பெண்ணினதும், அதிற்சொல்லியவைகளை அதுபோகத்துக்குக் கொண்டுவந்து வித்தியடைந்ததும் உங்கள் முன்னோர்களே. எங்கள் தேசத்துக் கல்விமான்கள் ஒருகண் குருடர். ஏனெனில், தத்துவத்திலிருக்கும் ஐடம், ஆத்மா, என்ற இரண்டில், நாம் கண்ணாற்பார்க்கக்கூடிய ஐடந்தான்மெய்யென்றும், பார்வைக்குட்படாத ஆத்மா பெய்யென்றுங், சொல்லுகிறார்கள் அவர்கள் பேரத்தனைகளை நம்பித்தேசத்து வரலிபர்களும் ஆத்மக்கண் குருடராய்விட்டார்கள். சர் ரிச்சர்ட் ஆனவர் “இங்கிலீஷ்படிப்பானது இந்துக்களைத் தங்கள்மதத்தில் எவ்வளவு விசுவாசமில்லாதவர்களாக்கிவிட்டது” என்பது சரி; ஆனால்வர் “கிரிஸ்துமார்க்கத்தை அவர்களுக்குப் போதித்தால், அவர்களுடைய தெய்வபக்தி கெடாது” என்பது தப்பு. காரணம், கிரிஸ்துமதமானது ஐரோப்பா, அமெரிக்கா தேசங்களிலேயே கல்வியிற்போன்ற அநேக வெள்ளைக்காரர்களால் கண்டித்துத் தூஷித்துச் கைவிடப்பட்டு முற்றிலுமழிந்து போகிறதாயிருக்கிறது. கிரிஸ்துமதம் இந்துக்களுக்குப் பொருந்தவே பொருந்தாது. இது தவிர, அயல்தேசத்து மதம் வேறெதுவும் இங்கே இப்பொழுது பரவும் ஆத்மவியாதிக்குள்ளே

வதமரிகாது. வேறே எது தஞ்சத்தென்றால், 'உங்கள் சம்ஸ
கிருத வேதந்தான். அதை நீங்கள் பழையகாலத்து ஆரியர்
களைப்போல் கணம்பண்ணவேண்டும்; ஆனால் அதின் பொரு
ளையறியாது குருட்தேவதையாக் கனஞ்செய்தால் போதாது;
அதை நன்றாய் அப்யஸித்து அதிலுள்ள சிலாக்கியங்களை யு
ணர்ந்து நீங்கள் பூஜித்தல் நலம். வேதமானது மஹா புத்தி
மான்களுக்கும், ஞானிகளுக்குமாதிரம் பொருள் படுப்படி
யான நடையில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அதில் வெளிக்குத்
தோன்றுகிற அர்த்தமொன்று, சரியான உள்ளர்த்தம் வேறு,
இதறியாமல், அதின் வெளியர்த்தமாகிய தப்பர்த்தத்தை மாத்
திரம் தெரிந்து கொண்டதினால்தான், உங்களிலநேகர் அவிக
வாசிகளாய்விட்டார்கள். ஆனதுபற்றி, இக்காலத்து இந்து
க்களுக்கு வேதத்தின் இரகஸ்யர்த்தத்தைப் போதிப்பதவசி
யம். அப்படிச்செய்தால், அவர்கள் அவ்வளவுபூர்வகாலத்தி
லேயே தங்கள் தேசத்தில் கல்விசாஸ்திரங்களவ்வளவு நன்
றாய்க் கற்றறியப்பட்டனவென்று முழுநிச்சயங்கொண்டு, வெ
ள்ளைக் காரசாத்திரிகளுடைய சொல்லின்பேரில், புஸ்தகங்க
ளிலெல்லாம் மஹா சிறந்ததாகிய வேதத்தைத் தாங்கள் கேவ
லமாயெண்ணித் தூர எறியக் காணமில்லையென்று காண்பா
ர்கள். வேதசாத்திரங்களை ஆதாரமாகக்கொண்டுண்டாகும்
இந்துதேசத்து நாகரீகமானது பாறையிற் கட்டப்பட்ட ஒரு
பலமான கோட்டைக்குச் சமம். ஆனால் வெள்ளைக்காரரு
டைய கல்வி, மார்க்கம்முதலியவைகளுக்குப் பொருந்தியதா
யுண்டாகும் இத்தேசத்து நாகரீகமானது, மணலிற் கட்டப்
பட்ட ஒருவீடுபோலுடனே சாய்ந்து விழுந்து பொடியும்.
ஆகையால் யாரெல்லாருமிப்போது இத்தேசத்திலுண்டாகும்
நாகரீகமானது முற்காலத்தைப்போ லிருக்கச்செய்யப் பிர
யாசையெடுக்கிறார்களோ, அவர்கள் இந்தியாவுக்கு உண்மை

(உய)

யான இஷ்டங்கள்; யாரெல்லாரும் வேறுவிதமாய் நடக்கிறார்களோ, அவர்கள் அதற்கு விரோதிகள். இங்கிலிஷ் படித்த இந்துக்களுக்குள் அநேகர் ஐரோப்பியருடைய உடை, நடைபாவனைகளையும், துன்மார்க்கங்களையும் அதுசரிப்பதைப் பார்ப்பதினாலெனக்குண்டாகும் விசனங்கொஞ்சமல்ல. இத்துன்மார்க்கங்களில், மதுபானம் முக்கியமானது. மேலும் உத்தியோகம் அல்லது மேன்மை பெறவேண்டுமென்ற வெண்ணத்துடன், தரங்கள் ஐரோப்பியர்களைக் காணும்பொழுதெல்லாம் தலைவணங்கி முழங்காற் படியிட்டி இச்சகம் பேசுகின்ற இந்துக்கள் அநேகரை நான்செல்லுமிடமெல்லாங் காண்கிறேன். இங்கிலிஷ்காரரைப்போல மஹா ஆன்மையும், சுயாதினப்பிரியமும், தன்மரியாதையுமுள்ள ஒரு ஜாதியார், மற்றொரு தேசத்தார் அவர்களுக்குரிய மேன்மைமுதலியவற்றை விட்டுவிட்டுத் தங்களை வணங்கும்பேரது, அவர்களைக் கேவலமா யெண்ணுவார்களென்று இம்முடர் ஒருக்காலும் நினைக்கிறார்களில்லை. இச்சிற்றறிவாளர் எவ்வளவாயித் துதித்து, வணங்கி முகஸ்துதி செய்தபோதிலும், அவர்கள் மனதுக்குள் மறைத்துவைத்திருக்கக் கொரோமான பகையையும், பட்டப்பெயர், கெண்ணிய முதலியவைகளை யடையவேண்டுமென்ற இழிவான வெண்ணங்களையும், வெள்ளைக்காரர் அறிந்துகொள்வார்கள். இந்தியா தேசமானததான் திரும்பப் பழைய மஹத்துவத்தையடைய இச்சித்தால முதலாவது, இந்துக்கள் தங்கள் கெண்ணியங்களைக் காப்பாற்றிக்கொள்வது தான் சரியான புருஷத்துவமென்றறிவது அவசியம். இரண்டாவது, அவர்கள் கவனிக்கவேண்டியது சன்மார்க்கவீரமும், இந்துக்கள் தங்கள் வரகுத்தத்தங்களைச் சத்தியமாய் நிறைவேற்றிக்கொண்டிருந்த காலம் ஒன்றிருந்தது. 'முப்பது வருஷங்களுக்குமுன் லக்ஷம் ரூபாயைக்கூட ஒரு இந்

துக் கரசுக்கடைகாரனிடத்தில் இரத்தினினியில் நம்பிக்கை யாய்க் கொடுத்துவைக்கலாம். ஒரு பைசாக்கூட மோசம்போ காது” என்று இங்கிலீஷ் துரைகளிலநேகர் எண்ணிடத்திற் பலமுறை சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்போதப்படிச்செய்ய லாமா? கூடவேகூடாது. ஏனெனில், இந்நூக்களுக்குள், சொற்ப பேர்கள் தவிர மற்ற யாவரும் வஞ்சித்தல் கள்ளச் சத்தியம்பண்ணுதல், பொய்ப் பத்திரஞ் சிருஷ்டித்தல் போ ன்ற கொடிய செய்கைகளைப் பரிசுங்கமாயும், பயவெட்கமன் னியிலுஞ் செய்யத் துணிந்துவிட்டார்கள். ஆரியாவர்த்தத்தி ன் உண்மையான இஷ்டர்களிலநேகர் இவைகளைப்பெல்லா மெண்ணிடத்தில் ஒப்புக்கொண்டு, இத்தேசத்தில் சுகல காரி யங்களுஞ் சீக்கரங் கெட்டுப்போய்விடுமென்று மஹா வியா குலத்துடன் சொல்லியிருக்கிறார்கள். வட இந்தியாவிலெங்கு ம் பார்த்தால் உண்மையாய்ச் சுதேசாபிமானமுள்ள வீரர் நா லெத்து பெயரிகள் கூட இராறென்றும். ஆகையாலித்தேசமொ ருநாளுக் மூன்னுக்கு வராதென்றுஞ் சிவர் சொன்னார்கள். ஆனால் நான்கொண்ட அபிப்பிராய மிடல்ல. இதற்குமுன்னா ன் செய்தபிரசங்கங்களிலெல்லா மித்தேசம்மறுபடியும் பழைய நல்ல ஸ்திதிக்குக் கொண்டுவரப்படலா மென்பதாகச்சொ ல்லிவந்தது, உங்களிற் சிலருடைய ஞாபகத்துக்கு வரலாம். மற்றவர்க ளெப்படிச்சொன்னாலும், நான் எனக்குத் தோன் றுவதைமறைக்கப் பிரியப்படுேன்; ஏனெனில், நான் உங்க ள் நாட்டில் உங்களுடன் வாசஞ்செய்து கடைசியில் இங்கே யே மாணமடைய விரும்புகிறேன். இத்தேச மிக் காலத்தில் முழுது மாறிவிட்டது; இந்தியா பழைய காலத்தில், (1) ஆ சியாகாண்டத்துக்குரிய லெக்சுணங்கள் யாவற்றையும் பொ ருந்தியதாயும்; (2) சமுசாரிகள் கிருஷிசெய்ய வந்ததுபோக, அதிக மீதியான தரிசு நிலத்தை யுடைத்தானதாயும்; (3) அ திக் காரம்பொருந்திய பூமியாய் மிருந்தது. இப்பவோ அது

கைத்தொழில், பாரி வர்த்தகமுதலிய எல்லையு நடத்தாமல், தனக்கு வஸ்திரங்களையும் தேசசகமுதலியவற்றிற்குத் தேவை யான அகேக பதார்த்தங்களையும் இங்கிலாண்டிலிருந்துபெற்றுக்கொள்ளுகின்றது. மேலும் அது இப்போது பாதிமுதலியோருக்கு வேட்டையாடுங் காமி. நீங்களுங்கள் ஆடை, நடத்தை, பேச்சு, எண்ணங்களிலெல்லாம் வெள்ளைக்காரர் மாதிரிகளைக் கைக்கொண்டுவிட்டீர்கள். ஜனத்தொகையு மட்டுக்கு மிஞ்சிப்பெருக, நிலமூந்திவிரமாய் சத்துக்கெட்டுக் கொண்டு வருகிறது. இப்படி யிருந்தால், இந்நாட்டின் முடிவு எப்படியிருக்குமென்று சொல்வது வருத்தமா? செவ்வத்திலும், செழிப்பிலும் இந்தியாவைவிட அநேக மடங்கு பரந்திருக்கும் பிரான்ஸ், இங்கிலாண்டுமுதலிய தேசங்களில் ஒரு சதுரமயிலுக்குச் சராசரி-200-ஆட்களுக்குள்ளாக வளிக் கும்பொழுதே, அத்தேசங்களின் ஜனங்கள் அனைவரின் விளைச்சல் பேர்துமானபடி ஆகாரத்துக்குக் கரணமல், அநேகர் உழைத்துக் கஷ்டப்பட்டு வயிறுகழிக்கவும் இன்னும், அநேகர் அந்நிய தேசங்களிற் குடிபுகவும் வேண்டியிருந்தால் இத்தேசத்தின் கெதியென்ன? பிரிட்டிஷ் இந்தியாவில் ஒரு சதுரமயிலுக்கு -243-பேர்களும், வட இந்தியாவின் சிலவிடங்களில்-680-ஆட்களுமிருக்கிறார்கள். இந்தக் கூட்டமிருந்தால், சாகுபடி செய்யக்கூடிய நிலங்களும், அவைகளின் விளைச்சல்களும், அவர்களுக்குக் கரணமா? கரணது. அப்படியெனில், முடிவு எவ்விதமாயிருக்கும்? பஞ்சமும் நோயும் அடிக்கடி நேரிட்டு ஜனங்களைக் கோழிகோடியாய்க் கொன்றுகொண்டிருக்கும் உங்களிலநேகர் இங்கிலாண்டை அப்பலித்துப் பெரிய பரிசைகளிற் கெலித்து சர்வங்கொண்டு நலுக்கும் பிழை குமாயிருந்தும், பாருமறியவெண்ணாத விதியின் பயன் இப்படித்தரணிருக்கின்றது.

வருங்காலம்:-

மேலே சொல்லியவாறெல்லா மிருக்க, இந்தியாஎந்த நிலைமைக்கு வருமென்று சொல்லக்கூடியவர் எவர், உபேமகிமைபால் ஆத்மலோகத்துக்குள் பிரவேசித்து இறந்தகாலம், நிகழ்காலம், வருங்காலமென்ற காலவித்தியரசுக்களைப் போக்கி, சகலத்தையுமொரோ நிகழ்காலமாக்கித், திரிகாலவர்த்தமானங்களையுஞ் சொல்லக்கூடிய முனிஸ்வரரான். ஆனாலிப்போது சரியான முனிகள் கொஞ்சந்தான்; அவர்களும் நாளுக்குநாள் நமது திருஷ்டியைவிட்டு விலகி மறைந்துகொள்ளுகிறார்கள். ஆகையால் ஞானதீர்ஷ்டியினுதவி நமக்கில்லாவிடினும், நாமதை ஒருவாறு நிதானிக்கலாம். ஐனங்களின் விதிவசங்களை யுண்டாக்கி நடத்தும் ஓர் பிரமாணம் பிரபஞ்சமெங்கும் வியாபித்திருக்கிறது, அதின்பிரகாரம் அவர்களுடைய வாழ்வுத் தாழ்வுஞ் சக்கரம்போல மேலுங்கீழுமாய் மாறிமாறியுருளும் உறுகள் தேசம் மஹா கேவலமான ஸ்திதியிலிருந்துத்ன் பூர்வ உன்னத ஸ்தானத்துக்கு உயர்த்துவக்கிவிட்டதாய் எனக்குறுதியான நம்பிக்கைபிறக்கின்றது. ஒரு நாட்டோர் எவ்வளவு சிறப்பையும், வல்லமையையும் ஒருகாலத்திலுடைத்தாயிருந்தாலும், அவர்கள் சொந்த இயற்கையான சக்திதளர்த்திருந்தால், திரும்ப ஒருக்காலு முன்மகிமைபையடைபார்; அது உறுதியாயிருக்குமாகில் அவர்களதைத் திரும்பச் சேர்வது திண்ணம், இவ்விரண்டு வகுப்புகளில் இந்தியாவை நாமெதோடி சேர்க்கலாம்? பிந்தியதோடி. இந்நாட்டினில், இந்நாடுக்குள் புத்திமான்கள் கல்வியிற் நேர்வதற்குரியமரக்கங்களை யுடைத்தாயிருப்பதுமன்றி, இங்கிலிஷ்காரரால் மந்திரித்தொழில் நன்றாய்ப் பயிற்றுவிக்கவும்படுகிறார்கள். பழையோர் ஆரியர் பூதியிலுள்ள சாஸ்திரிகளுக்கெல்லாம் அரசரார்

யிருந்ததுபோல, அவர்கள் சந்தியராகிய நீங்களும் உள்ள வர்த்தியில் உலகத்தார்களுக்குள் அரிதான திறமையுடைய மந்திரிகளாவீர்கள். பல் கரணங்களை யிட்டு இப்போது பெரிய சர்க்கார் அலுவல்கள் இந்துக்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் போற் கண்ணிறது. அவர்களுக்குள் புதிதாயுண்டாக்கப்போகிற நாகரீகத்துக் கொருவேளை யிதானே ஆரம்பகாலமாகியிருக்கலாம். கல்வி ஜனங்களுக்குள் பெருகப் பெருக, அவர்கள் கஷ்டங்களும் நீங்கிக்கொண்டுவரும். இங்கே யிப்போது பரவியிருக்கும் சமாதானமும், ஏற்பாடுகளும் இனி நிலைத்திருக்குமாகில், ஜனங்களை யொருவரோடொருவர் சேரவொட்டாமற் செய்கிற தடைகள் எடுபட்டுப்போகும்: பஞ்சாப் தேசம் திருவாங்குடிலிருந்தும், கட்ச் தேசம் பெங்களத்திலிருந்தும் எவ்வளவு தூரங்களிலிருந்தாலும், அவைகளிலிருக்கும் ஜனங்கள் தாங்களெல்லோரும் ஒருங்குக்கொருவர் சுகேதரர்களென்றறிபத் துவக்கிவிட்டார்கள். இத்தேசத்திலுள்ள-24-கோடி யாட்களுக்கும் இந்தத் தீர்மான முண்டாகும்பொழுதுதான், இந்தியா சிலாக்கியம் பெறும். என்ஹைக்குக் கலைகளிலும், கைத்தொழில்களிலு மிக்காலத்தி லுண்டாயிருக்கும் விர்த்தியோடு ஜனங்களுக்கு ஏராளமான வேலைகள் கிடைக்குமோ; என்ஹைக்குப் பாடசாலைகள் ஆவலுள்ள மாணுக்கரால் நிறையப்படுமோ; என்ஹைக்கு வெகுநாளாய் மங்கியிருக்கும் வேதஞானம் ஒளிவீசிப் பிரகாசிக்குமோ; என்ஹைக்கு ஆத்மநம்பிக்கையை யழிக்கிறதும், சுதேசவழக்கம், ஆசாசமுதலியவற்றை விடச் செய்கிறதமாகிய அலிசுவாசத்திலும், நாஸ்திக மதத்திலும், அறைகுறையான சாஸ்திரங்களிலும், விருப்பமுடைய இந்துக்கள் யாவரும் வேதசாஸ்திரங்களை ஸ்துதித்துப் பூஜிக்குருர்களோ; என்ஹைக்கு சம்ஸ்கிருத போதகர்கள் தகுந்தபடி சம்பளங்கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

டாடப்படுவார்களே; என்றைக்கு அதிக தூரங்களிலிருக்
 கும் ஜில்லாக்கள், புனைவுண்டி தந்தித்தபால் மூலமா யிணைக்க
 ப்படுமோ; என்றைக்கு இத்தேசத்தில் உலோக வினைச்சலம்
 கிருஷியும் பூரணமாய் விர்த்திசெய்யப்படுமோ, என்றைக்கு
 அந்தந்த ஜில்லாக்களிலிருக்கும் ஜனங்களுக்கு அந்தந்தவிட
 களிலுண்டாம் வினைச்சலம், தொழில்களும் சமமாகுமோ;
 என்றைக்கு உண்மையாய்ப் பரர்க்கவொட்டாமலிவ்வளவுகா
 லமாய்க் கட்டப்பட்டிருக்கும் உங்களது ஆதங்ககண்கள் திற
 கப்பட்டு அஞ்ஞான விருள் நீங்குமோ; அன்றைக்குத்தான்
 பூர்வகாலத்து ஆரியர்களுடைய நாகரீகம் முற்றிலுந் திரும்பி
 யுண்டாகிவிட்டதாகும்; அன்றைக்குத்தான் உலகிலுள்ளோ
 ர் யாரும் ஆச்சரியமடைந்து வணங்கும்படியான அவ்வளவு
 ஞானமும் கன்மையும் பொருந்திய ஆரியர் இந்தஆரியாவர்த
 தத்தில் தோன்றுவார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட மஹத்துவமுடைய
 நானே நாமெப்போது பார்ப்போம்? இந்தியாவானது இப்
 பூமியில் தானிருக்கவேண்டிய உன்னத ஸ்தானத்தை யெப்
 போதடையும்? அப்பா! எப்போது! விதிவசூமெவருக்குக்
 தீதரியாது. ஒருககால் அது ஒரு தூற்றாண்டல்லது பலதூற்
 ராண்டுகளுக்குப் பின்புதானிருக்கலாம், ஏனெனில், தேசத்
 தர்களுடைய விதிவசத்துக்குத் தக்கதாக அவாவர்களுக்கு
 நேரிடும் வாழ்வாவது, தாழ்வாவது, இகழ்ச்சியாவது, புகழ்ச்சி
 யாவது, விராவாய் வந்து விராவாய்ப்போகக்கூடியவைகள
 ல்ல. தற்காலத்திப்பற்றிமாதீராநு சிந்தித்தல் போதும்;
 காரணத் தற்காலத்திலிருந்தே வருககாலம் ஜெனிக்கிறது.
 நாம் செய்கிற காரியங்களும், செய்யாமல் விடுகிற கருமங்களு
 மே யினி நாமறுபவிக்கும் சுகதுகங்களுகருதுகாரணங்களா
 யிருக்கும். நாம் காரியங்களைத் துடங்கி நடத்தமாத்தீராநு
 செய்யலாம்; ஆனால்வுகளின் முடிவுகள் நமது கைகளுள்

ளகப்பட்டவையல்ல. ஜனங்களே! இந்த வன்மையை மனதில் வையுங்கள் நீங்கள் மனிதன் இறந்தபின் அவன் ஆத்மா ஜீவித்திருக்குமென்று நம்பினாலுமே; இந்துக்களைப்போல் கருமத்தில் நம்பினாலுமே; அல்லது பௌத்தர்களைப்போல ஸ்காண்டத்தில் நம்பினாலுமே; உங்கள் நம்பிக்கை பெப்படியிருந்தாலுமே; உங்களுடைய தருமங்களின் பொறுப்பு உங்களைவிட்டொருக்காது மொழியாதென்று நினைவுங்கள். நீங்கள் செய்கிற நல்ல அல்லது கெட்ட செய்கைகளுக்கும், நீங்கள் செய்யவேண்டியிருந்தும் செய்யாமல் விடுகிற காரியங்களுக்கும், “உததரவாதவிதி” யின்பிரகாரம் நீங்களே ஜவாப் கொடுக்கவேண்டியதாயிருக்கும். கடைசியாக இப்போது நீங்கள் கற்கவேண்டிய படிப்பினை யென்னவென்றால், (1) இத்தேசத்திலுள்ள ஒவ்வொரு தரபாரும் தன்குழந்தைகளுக்கு முந்தியதரவர்களில் ஆரியாவர்த்தாவைக் குண்டாயிருந்த மாக்ஷிமைமுதலியவர்களைப் பலமுறை யெடுத்துச்சொல்ல, அதைச் சுதேசாபிமானமுள்ளதாகச் செய்யவேண்டியது; (2) ஒவ்வொரு இந்துவும் தன் முன்னோர்களின் புத்தி, புக்கிருநானம், திறமைகளைப்பற்றிப் ரூபகத்தை மறவாமல் ஈப்பொழுதும் தெளிவாய் ஸ்வுத்திருக்கவேண்டியது; (3) உங்களிலொவ்வொருவரும் ஆரியன் என்றநாமத்தை உடைத்தாயிருக்கக்கூட விதத்திலும் பாத்திரவாசியிருக்கும்படி தன்னாற் கூடியதைச் செய்யவேண்டியது.

ஆரியர்களே! கெட்டீர்களா இந்தத் துரை நம்முடைய தேசத்துத் திரிகால ஸ்திதிகளைப்பற்றிப் புகலும் வசனங்களை! என்ன அநிசயம் இது! நல்லது, வெள்ளைக்காரர் தேசத்தில் ஜெனீத்து, வெள்ளைக்காரர் மரீக்கத்துஸ்திரங்களில் பண்டிதரும், ஜெகத்தெங்கும் பிரபலம் மடைத்திருப்பவருமாகிய இத்தத்துடன் இப்படிப் பிரஸங்கிப்பதற்குக்காரணம்! ஆலோசிப்பதன் விவரியங்கள்.

